

גליונות לעיון בפרשת השבוע

ערוכים בידי נחמה ליבוביץ

שנת הסמנה ע"ה

ראשון (חשי"ס)

הפסח: שנת נחמו
יסעיה מ א - ל"א

א. טאלה כללית

מחציתו הסניה של פרקנו (י"ב-כ"ו) מחלקה לדעה סרסנים שונים באופנים שונים. והנה אחדות מן החלוקות המוצעות:

לפי אברבנאל	לפי הרצ בפרוטו לחמט עם הפטרות	לפי סגל בפרוטו ליסעיה
(1) י"ב-י"ל	(1) י"ב-י"ז	(1) י"ב-י"ד
(2) י"ח-כ"ו	(2) י"ח-כ"	(2) ט"ו-י"ז
	(3) כ"א-כ"ו	(3) י"ח-כ"
		(4) כ"א-כ"ו

הסתדל להבין טעמים של כל אח מהן החלוקות ולהכריע ביניהן

ב. וסוקים י"ב-י"ד

וטמים בזרת חכך

וגבעות במאזנים.

ואיס עצמו יודיענו.

וילמדו באח מספס

ודרך חבונות יודיענו.

י"ב מי מרד בטעלו מיס
וכל בטליס עפר הארץ
וטקל בפלס הריט

י"ג מי חכך אח רוח ה'

י"ד אח מי נועץ ויבינהו
וילמדו דעה

- האס יס קטר עניני בין הזאלות הריטוריות בפסוקים אלה ובין רעיונות הקטע הקודם בפרקנו, ואס יטנו - מהו?
- מהו ההבדל שבין הזאלות שבפסוק י"ב לבין הזאלות שבפסוקים יג-יד?
- לפי איזה סדר חובא חלקי הבריאה בפסוק י"ב?
- מהי כונתן הכללית של הזאלות רטוריות אלה?

ג. ט"ו

הן גויים כמר מדלי
וכטחק מאזנים נחטבו
הן איים כדק יטול

ט"ז ולבנון אין די בער
וחיחו אין די עולה

י"ז כל הגויים כאין נגדו
מאפס וחוחו נחטבו לו

- מה המטחף בין פסוקים אלה לבין קודמיהם?
- פסוקים ט"ו וט"ז שניהם נוחנים בטוי לאוחר דעיון, מה החברל ביניהם?

ד. ט"ז

ולבנון אין די בער
וחיחו אין די עולה

- חוקרים מדרניים רואים קטי מיוחד בעמדה פסוק זה בין סני הפסוקים ט"ו ופסוק יז המדברים שניהם על "הגויים".

הסבר מהו הקטי?

2. נסה ליטב קטי זה בעזרת הפילתנו (מתוך סחריח)

מה אנחנו / מה חיינו / מה חסדנו / מה צדקותינו / ...

הלא כל הגבורים כאין וגדך

ואנטי הסס - כלא היו, / וחכמים - ככלי מדע / ונבונים ככלי הסכל / כי רוב פעטיחם חחו / וימי חיהם הבל לפניך....

ה. הסנה ט"ז: ולבנון אין די בער

וחיחו אין די עולה

לחללים נ' י: כי לי כל חיחו יער בהמות בהררי אלף

יא: ידעתי כל עוף הריט וויז טדי עמדי

יב: אם ארעב לא אמר לך כי לי חבל ומלואה

יג: האכל במר אביריח ודם עתודים אטתה.

בסני המקומות מדובר על יחס ה' לקרבנות.

הסבר מהו ההבדל ביניהם

1. הטוח לפ' טז': ולבנון אין די בער
וחיתו אין די עולה

אח סני הקטעים הבאים מתוך סדור החפילה ומתוך מחזור לכתובות.

מתוך טהרית לטבת "נשמח":

אלו פיננו מלא טירה כים	ולטוננו רנה בהמון גלין
וטפתוהינו טבח כמרחבי רקיע	ועינינו מאירות כטמט וכירח
וידינו פרוטוח כנטרי טמים	ורגלינו קלוח כאילוח

אין אנחנו מספיקים להודות לך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו ולברך את סמך על אחת מאלף אלפי ורבי רבבות פעמים הטובות שעטית עם אבותינו....

מתוך מחזור לטבועות: אקדמות מלין:

גבורת עלמין ליה, ולא ספק פריטוקא	גבורות אין סוף לו, ואין ספק למרטן
גויל אלו רקיע, קני כל חורטאא,	גויל אלו היו הטמים, קולמוסים כל היערות
דיו אלו ימי וכל מי כניטותא,	דיו הימים וכל מקוי מים
דירי ארעאספרי, ורטמי רטותא,	שוכני ארץ - סוגרים וכותבי רטימות
הדר מרי טמיא וטליס ביבטתא	את הדר אדוני הקמים וטליס היבטת.

1. רעיון אחד מובא בפסוקנו פסוק ט"ז ובסני הקטעים הנ"ל מתוך הסדור. הסבר מהו הרעיון המטותף לטלחתם?
2. טים לב לאמצעים הסונים טבהם מהטמט האדם להבעת התהלוח והחטבות לבוראו.

בפסוקנו : בצומח ובחי
ב"נשמח" : באברי האדם
באקדמות : במכירי כחיבה

כיצד מטתקף המיוחד טבכל קטע בבחירה זו טל מכירי ההבעה?

2. הטה:

<u>פסוק ז'</u>	<u>פסוק כ"ד</u>
יבט חציר נבל ציץ	אף בל נטעו
כי רוח ה' נטבה בו	אף בל זורעו
אכן חציר העס	אף בל שורט בארץ גזעס

מה ראה הנביא להטמט בפ' ז' בדמוי החציר ובפ' כ"ד בדמוי העץ?

3. כ"ו טאו מרוס עיניכס וראו כי ברא אלה.

חובת הלבבות טער הבחינה פרק ב' :

הבחינה בכרואים והבאח ראייה מהס לחכמה הבורא ית' אנו חייבים בה מן המוטכל ומן הכחוב ומן הקבלה (= חורה טבעל פה).

מן המוטכל: כי הטכל מעיד טיחכוון המדבר על טאינו מדבר הוא בעבור יתרון הכרתו והבנתו...
לכטאדס חוטב והתבונן ביטודי החכמה ובוחן ספניה, יהיה יתרונו על הבהמה כפי הבנתו, ואס יתעלס מהם, לא יהיה דומה לבהמה, אך יוחר גרוע ממנה כמו טאמר הכחוב: (יטעיה א') "ידע טור קנהו וחמור אבוס בעליו - יטראל לא ידע עמי לא התבונן".

ומן הכחוב: כה טאמר יטעיה (ס') "טאו מרוס עיניכס וראו מי ברא אלה" ואמר (תהלים ח') "כי אראה טמיר מעטה אצבעוויך, ירח וכוכבים אחר כוננת... ואמר הכחוב (יטעיה מ') "הלא חראו הלא חטעו הלא הוגד מראט לכס, הלא הבינותס מוטדות ארץ"... ואמר (קהלת ז') "טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית מטחה"...

ומן המקובל: מה טאמרו חז"ל (טבת ע"ה): כל היודע לחטב במאורות ומזלות ואינו מחטב, עליו הכחוב אומר (יטעיה ה') "והיה כנור ונבל ותוף וחליל ויין מטתיהם ואת פעל ה' לא יביטו ומעטה ידיו לא יראו"...

1. מה רוצה בעל חובות הלבבות להוכיח נאמצעות פסוקלי?
2. בעל חובות הלבבות מביא כאן אחרי סני הפסוקים מתוך פרקנו ואחרי הפסוק מתוך תהלים ח' גם את קהלת ז', במה מהאים הוא לענינו והלא לכאורה אינו טייך כלל לסוג הפסוקים האלה?

הטורה זגס טאלרח נא לטלוח לנחמה ליברביץ, קריון טלח ירוטלים